

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

1 lipca 2006

13

W rytm życia wielu parafii i rodzin wpisano się już spotkanie nazwane „Wieczorem Jana Pawła II”. Od lipca 2005, co miesiąc, najczęściej w pierwszą sobotę przed godz. 21.37, spotykają się na modlitwie, śpiewie pieśni i refleksji nad papieskim nauczaniem. Ważną częścią spotkania są gesty wyrażające otwarcie na drugiego człowieka i tworzące klimat pojednania. Od czerwca głównym tematem spotkań jest wezwanie „Przywracajmy nadzieję ubogim”. To zadanie wyznaczali nam polscy biskupi.

DAWAĆ ŚWIADECTWO NADZIEI

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: W Apelu Jasnogórskim zwracamy się do Maryi, Królowej Polski. Jesteśmy przy Niej, pamiętamy o Niej, czuwamy wraz z Nią. Jej Serce bije tym, co raduje i co trapi Jej dzieci. Dziś, w ten lipcowy wieczór, chcemy iść do Niej wraz z Janem Pawłem II i prosić Ją o dar nadziei dla wszystkich, którzy są smutni, zrozpaczeni i samotni. Chcemy także prosić Ją, aby pomogła nam stawać się świadkami nadziei wobec wszystkich, a szczególnie wobec tych, którzy są ubodzy.

Naszą refleksję i modlitwę przeżywamy wraz z Janem Pawłem II. On zawsze kierował swoje oczy na miejsca naznaczone cierpieniem, nędzą, głodem, uciskiem. Bolała go każda krzywda i niesprawiedliwość. Jego pełna współczucia i autentycznej troski postawa niosła otuchę, a jego słowa były źródłem pocieszenia. Tej posłudze nadziei wobec Kościoła i świata przewodniczy dziś papież Benedykt XVI. Zawierzmy jego i nas opiece Maryi, Matki Kościoła i Matki naszej nadziei.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „O Pani, ufność nasza” lub „Weź w swą opiekę”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii wg św. Łukasza: „Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: «Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana»” (Łk 4, 17-21).

PROWADZĄCY: Zbawiciel został namazczony Duchem Świętym, aby zanieść dobrą nowinę ubogim. Taką misję można wypełnić tylko w mocy Ducha Świętego.

Chrystus, powierzając każdemu z nas to zadanie, każdego napełnia darem Ducha. Posyła nas, byśmy nieśli dobrą nowinę ubogim. Oni czekają na nią, czekają, są jej spragnieni. Chcemy więc umocnić naszą nadzieję, abyśmy stali się świadkiem nadziei wobec innych.

LEKTOR: Z encykliki Jana Pawła II *Evangelium vitae* (78): „Kościół otrzymał Ewangelię jako orędzie oraz źródło radości i zbawienia. Otrzymał ją w darze od Jezusa, posłanego przez Ojca, aby «ubogim niósł dobrą nowinę» (Łk 4, 18). Otrzymał ją za pośrednictwem Apostołów, przez Niego posłanych na cały świat (por. Mk 16, 15; Mt 28, 19-20). W Kościele zrodzonym z tego głoszenia Ewangelii nieustannie rozbrzmiewa echo przestrogi Apostoła: «Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii» (2 Kor 9, 16). (...) Dotyczy to także głoszenia Ewangelii życia, stanowiącej integralną część Ewangelii, którą jest Jezus Chrystus. Tej Ewangelii służymy, podtrzymywani przekonaniem, że otrzymaliśmy ją w darze i zostaliśmy posłani, by ją głosić całej ludzkości, «aż po krańce ziemi» (Dz 1, 8). Tak więc zachowujemy pokorną i wdzięczną świadomość, że jesteśmy ludem życia i dla życia, i jako ten lud stajemy wobec świata”.

PROWADZĄCY: „Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii, czyli dobrej nowiny”. Nie ucieknę od tego zadania. Nie chcę uciekać. Chcę żyć tak, aby inni widzieli, że uwierzyłem w miłość Boga do mnie i to jest siłą mego życia. Moja nadzieja jest w Bogu.

WSZYSCY: Pozostają chwilę w ciszy, a potem śpiewają pieśń, np. „Będę śpiewał Tobie, mocy moja, Ty, Boże, jesteś mą nadzieją, Tobie ufam i bać się nie będę”.

LEKTOR: Z adhortacji apostołskiej Jana Pawła II *Christifideles laici* (7): „Kościół wie, że Chrystus go posłał jako «znak i narzędzie wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego». Dlatego ludzkość mimo wszystko może i musi mieć nadzieję. Żywa Ewangelia w osobie Jezusa Chrystusa jest radosną «nowiną», którą Kościół codziennie przepowiada i której daje świadectwo wobec wszystkich ludzi. W tym przepowiadaniu i w tym świadectwie świeccy pełnią nie tylko właściwą i niezastąpioną rolę. Za ich pośrednictwem Kościół Chrystusowy jest obecny w różnorodnych sektorach świata, jako znak oraz źródło nadziei i miłości”.

LEKTOR: Z przemówienia Jana Pawła II na lotnisku w Balicach (16.08.2002): „Wiem, że wiele polskich rodzin, zwłaszcza wielodzietnych, wielu bezrobotnych i ludzi w podeszłym wieku ponosi niemałe koszty przemian społeczno-gospodarczych. Pragnę im powiedzieć, że dzielę duchowo ich ciężary i los. Dzielę ich radości i cierpienia, plany i wysiłki zmierzające do zbudowania lepszej przyszłości. Co dnia wspieram ich w dobrych zamiarach gorącą modlitwą. Im i wszystkim moim rodakom przynoszę dziś przesłanie nadziei płynące z Dobrej Nowiny, że Bóg bogaty w miłosierdzie w Chrystusie objawia każdego dnia swoją miłość. To On, zmartwychwstały Chrystus, mówi dziś do każdego i każdej z was: «Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni, i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków» (Ap 1, 17-18). Oto przesłanie Bożego miłosierdzia, które przynoszę dziś mojej Ojczyźnie i moim rodakom: «przestań się lękać»! Zaufaj Bogu, który

bogaty jest w miłosierdzie. Jest z tobą Chrystus, niezawodny Dawca nadziei. (...) Niech nasze serca wypełni łaska nadziei!”.

PROWADZĄCY: Jesteśmy w różnorodnych sektorach świata jako znak i źródło nadziei. Jesteśmy w rodzinach i parafiach, w szkołach i zakładach pracy, w grupach zawodowych i koleżeńskich. Bóg uzdalnia nas do tego, abyśmy byli wszędzie świadkami nadziei. Prośmy nam Ducha Świętego, abyśmy tę misję dobrze wypełnili.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy, a potem śpiewają np. „Duchu Święty, przyjdź. Niech wiara zagości, nadzieja zagości, niech miłość zagości w nas”.

LEKTOR: Z homilii Benedykta XVI na Błoniach (28.05.2006): „Również i ja, Benedykt XVI, następca Papieża Jana Pawła II, proszę was: – byście stojąc na ziemi, wpatrywali się w niebo – w Tego, za którym od dwóch tysięcy lat podążają kolejne pokolenia żyjące na naszej ziemi, odnajdując w Nim ostateczny sens istnienia; – proszę was, byście umocnieni wiarą w Boga, angażowali się żarliwie w umacnianie Jego Królestwa na ziemi, Królestwa dobra, sprawiedliwości, solidarności i miłosierdzia; – proszę was, byście odważnie składali świadectwo Ewangelii przed dzisiejszym światem, niosąc nadzieję ubogim, cierpiącym, opuszczonym, zrozpaczonym, łakącym wolności, prawdy i pokoju; – proszę was, byście czyniąc dobro bliźniemu i troszcząc się o dobro wspólne, świadczyli, że Bóg jest miłością; – proszę was w końcu, byście skarbem wiary dzielili się z innymi narodami Europy i świata, również przez pamięć o waszym Rodaku, który jako Następca św. Piotra czynił to z niezwykłą mocą i skutecznością; – proszę was także, byście pamiętali o mnie w waszych modlitwach i ofiarach, tak jak pamiętaliście o moim wielkim Poprzedniku, bym wypełnił misję powierzoną mi przez Chrystusa. – Proszę was, trwajcie mocni w wierze! Trwajcie mocni w nadziei! Trwajcie mocni w miłości!”.

WSZYSCY: Pozostają chwilę w ciszy, a potem śpiewają pieśń, np. „Będę śpiewał Tobie, mocy moja, Ty, Boże, jesteś mą nadzieją, Tobie ufam i bać się nie będę”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: *(Podsumowuje pierwszą część spotkania i wprowadza w drugą).* Słowa, które usłyszeliśmy, umacniają w nas przekonanie, że jesteśmy powołani do świadczenia o wierze, nadziei i miłości. Trzeba nam utwierdzać się nawzajem w tym powołaniu. Przynależność do Kościoła daje nam możliwość przeżywania naszych cierpień i radości we wspólnocie, razem z innymi ludźmi. Aby to jednak było możliwe, musi panować między nami duch prawdziwego braterstwa i jedności. Musimy nieustannie zabiegać o pokój i zgodę, wzajemne zrozumienie i życzliwość, wrażliwość na ludzką biedę i gotowość niesienia pomocy potrzebującym.

LEKTOR: Z orędzia Jana Pawła II *Urbi et Orbi* (31.03.2002): „«Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję» (J 14, 27). Doświadczenie dziejów pokazuje, że pokój, jaki daje świat, jest często niestabilną równowagą sił, które prędzej czy później ścierają się ze sobą. Pokój, dar Chrystusa zmartwychwstałego, jest głęboki i pełny, niesie pojednanie człowieka z Bogiem, ze

sobą samym i z całym stworzeniem (...). Tam gdzie przychodzi Chrystus zmartwychwstały, tam wraz z Nim przychodzi prawdziwy pokój! Niech zapanuje nade wszystko w każdym ludzkim sercu, głębokiej przepaści, którą niełatwo uczynić zamieszkałą (por. Jr 17, 9). Niech pokój przeniknie również wzajemne stosunki pomiędzy warstwami społecznymi, ludami, językami i różnymi mentalnościami, i niech stanie się wszędzie zaczynem solidarności i miłości. Ty zaś, o Panie, który zwyciężyłeś cierpienie i śmierć, daj nam Twój pokój!”.

PROWADZĄCY: Prośmy dobrego Boga o dar pokoju i nadziei, o zgodę i współpracę między ludźmi.

LEKTORZY:

- Módlmy się za Kościół Chrystusowy, by był znakiem nadziei dla świata, nękanego przez zło i nienawiść. *Ciebie prosimy.*
- Módlmy się za Ojca Świętego, Benedykta XVI, by jego świadectwo nadziei przynosiło coraz liczniejsze owoce. *Ciebie prosimy.*
- Módlmy się za wszystkich, którzy przez swoją służbę przyczyniają się do wzrostu nadziei w świecie, szczególnie wśród ubogich. *Ciebie prosimy.*
- Módlmy się za tych, którzy utracili nadzieję, by uwierzyli, że „godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę”. *Ciebie prosimy.*
- *(Można odmówić w tych intencjach Dziesiątek różańca lub litanię do NMP Matki Nadziei albo inną modlitwę).*

PROWADZĄCY: Nasze rozważania o nadziei oraz naszą modlitwę o ten dar zakończmy zwróceniem się do naszego Ojca w niebie. Módlmy się słowami, których nauczył nas Chrystus. Uczynimy to wolni od wszelkich niechęci wobec braci, gotowi do okazywania im miłości, zdolni do dawania świadectwa nadziei. Niech połączy nas jeden duch miłości i solidarności, a jego znakiem niech będą złączone dłonie.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojczy nasz” i śpiewają pieśń, np.: „Nie lękajcie się” lub „O Pani, ufność nasza” *(o godzinie 21.37 następuje chwila cichej modlitwy).*

PROWADZĄCY: Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała Krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Barka” lub „Wszystkie nasze dzienne sprawy”. *(W Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach uczestnicy są zachęcani do przyjęcia ognia miłosierdzia).*

Ks. Stanisław Szczepaniec